

[Axel Kristensen.]

kan blive enig om noget, når der er et eller andet ubehageligt, når man vil gå udenom noget, nedsætter en kommission. Så fremstilles der en masse papirer, så forhandles der, og man skaber en vis forventning, udsteder veksler om, at der dog skal ske et eller andet på dette område. Og tilsidst medfører det, at man må gøre ting, man ellers ikke ville gøre. Det, der er ganske sikkert, er, at en kommission — således som den er tænkt her — ikke ville have skaffet arbejderne noget som helst i den overenskomstperiode, vi nu går ind i, og at spørgsmålet om, hvorvidt arbejdstiden skal nedsættes, derfor alligevel skulle have ventet til det tidspunkt, da arbejderne selv skal slutte ny overenskomst.

Endvidere fremgik det klart af udvalgets forhandlinger og de oplysninger, vi fik, at der jo *har* været en kommission, at den har afgivet en betænkning, og at man fra disse arbejderes side ikke nærer noget som helst ønske om en sådan kommission. Formanden for arbejdsmændene gav endda udtryk for, at han ikke brød sig om at sidde i en kommission og gøre arbejdet en gang til. Derfor er der ikke nogen som helst saglig hensigt med, at statsministeren nedsætter en sådan kommission. Vi advarer imod, at man skaber falske forhåbninger, falske forventninger, som blot kan vanskeliggøre en situation en anden gang.

Stillingen er altså den, at det, vi nu opfører til lov, kun er det, som arbejdere og arbejdsgivere er enige om, at der ikke fra rigsdagens side udstedes veksler på fremtiden og gives falske løfter, og derfor kan vi medvirke til forslaget gens gennemførelse. Det er beklageligt, at parterne, når de er enige, ikke iøvrigt kunne ordne tingene selv, men tiden er gået, og der er ikke mulighed for at indkalde de kompetente forsamlinger. Parterne kan anbefale det, og derfor kan jeg, selvom jeg vel ser, at der kan være formelle indvendinger — men ingen reelle — mod, at man går med til det foreliggende lovforslag, anbefale, at man stemmer for det.

Victor Larsen: Det forslag, der her foreligger til anden behandling som resultat af udvalgets arbejde, kan mit parti tiltræde.

Der er gennem forhandlinger mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne, foranlediget af udvalget, opnået enighed angående løsningen af de forskellige stridsspørgsmål i mejerikonflikten. I landbrugs- og dræningsoverenskomsterne er der også ved forhandling mellem parterne opnået enighed om nogle ændringer. Af størst

betydning er det dog, at den i forligsmandsforlaget indeholdte bestemmelse om arbejdstidsnedsættelse i landbruget, som jeg ved første behandling afviste som aldeles uantagelig; nu er udgået af forslaget, således at der ingen nedsættelse af arbejdstiden finder sted. Dette hilser jeg med største tilfredshed.

Statsministeren har i forbindelse hermed overfor udvalget tilkendegivet, at han agter at nedsætte en kommission angående hele arbejdstidsproblemet. Dette er tiltrådt såvel af arbejdere som arbejdsgivere. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale forslaget med de her nævnte ændringer til vedtagelse i det høje ting.

Jørgen Jørgensen: Ved lovforslagets behandling i går sagde jeg, at der kun forelå to muligheder for en løsning: voldgift eller det, som jeg i denne situation måtte anse for det sandsynligste, at arbejdstidsspørgsmålet blev taget ud af forslaget til særlig behandling, og at mæglingsforslagets bestemmelser vedrørende løn- og arbejdsforhold derefter blev ophøjet til lov. Det er dette sidste, der er blevet resultatet.

Jeg glæder mig over, at vi er nået til et resultat, og at nu så godt som hele rigsdagen står samlet om det. Det bør rigsdagen også gøre, når et spørgsmål af denne karakter skal afgøres her. Det ville have været vanskeligt for befolkningen at forstå, om rigsdagen uden at røre på sig havde ladet den bebudede arbejdsstandsning komme til udbrud. Danmark har ikke noget at undvære af vor produktion for tiden. Landets økonomi er hårdt spændt for, og det ville ikke være forsvarligt, om værdier i betydelig udstrækning gik til grunde. Yderligere ville en arbejdskonflikt uddybe modsætningen mellem landbruget og dets arbejdere, hvad ingen kan have nogen interesse i eller anse for ønskeligt — tværtimod. Jeg er derfor tilfreds med, at vi har nået et resultat. Rigsdagen kunne heller ikke godt tage denne sag i sin hånd og så bagefter lade den falde, fordi man ikke kunne enes om visse ting, der nærmest var af formel karakter. Jeg finder ikke, at der er anledning til, at vi nu skal diskutere spørgsmålet om nedsættelse af den kommission, som statsministeren har meddelt vil blive nedsat for på rent sagligt grundlag at drøfte arbejdstidsspørgsmålet i landbruget. Det, der var formålet med debatten i går, var, at spørgsmålet om arbejdstiden, som er et principielt spørgsmål, og som der var megen uvilje imod at løse i forbindelse med den gældende overenskomst, blev skudt ud til særlig behandling, og det sker nu.